

[Axel Sørensen.]

end da sukkerkonventionen sidst var aktuel i 1953; da blev de nordiske lande jo mere eller mindre forsynet med sukker fra Danmark, mens de nu er købere på verdensmarkedet. Af disse grunde må også Danmark nu tiltræde den internationale sukkerkonvention. Tiltrædelsen gælder for 5 år fra 1. januar 1959, men kan tages op til revision i det 3. år, ligesom medlemskabet kan opsiges ved udløbet af det 3. år.

Jeg forstår også, at sagen, efter hvad der er oplyst i sukkerudvalget, har været forelagt repræsentanter for roedyrkerne, sukkertilsynet og andre, og at man her har taget Danmarks deltagelse i sukkerkonventionen til efterretning. Jeg skal med disse bemærkninger anbefale forslaget.

Kristian Kristensen: Jeg kan på retsforbundets vegne anbefale, at vi tiltræder konventionen.

Fuglsang: Denne konvention om en international sukkeroverenskomst er jo en virkelig international aftale, som er udarbejdet på grundlag af De Forenede Nationers initiativ og forarbejde. Dertil kommer, at det er ganske vigtigt at sikre regulering og afsætning af sukkerproduktionen — noget andet er selvfølgelig, at vi herhjemme kan have vore problemer med denne, men det er en sag for sig. Jeg kan på mit partis vegne anbefale konventionens ratifikation.

Statsministeren (H. C. Hansen): Jeg takker de ærede ordførere for deres udtalelser og for deres tilslutning. Jeg har naturligvis ikke det ringeste imod, at forslaget henvises til et udvalg.

Der er stillet det ene spørgsmål, hvorvidt roedyrkerne og fabrikkerne var enige. Så vidt jeg har forstået handelsministeren, har der været enighed om det ønskelige i, at denne konvention ratificeres, men det kan der i øvrigt nærmere redegøres for i det udvalg, som bliver nedsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Carl Petersen: Jeg foreslår, at sagen henvises til sukkerudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende Danmarks ratifikation af den europæiske valutaoverenskomst, undertegnet i Paris den 5. august 1955, med tilhørende tillægsprotokol, undertegnet i Paris den 27. juni 1958.

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 2545, fremsættelsen i tidenden sp. 4199).

Sagen sættes til forhandling.

Per Hækkerup: På mit partis vegne kan jeg anbefale, at vi tiltræder den foreslåede konvention om en europæisk valutaaftale. Der er ingen tvivl om, at Den europæiske Betalingsunion på adskillige områder har betydet en væsentlig fordel og i sin eksistens-tid ikke alene har bidraget til at lette betalings-samkøbet mellem de europæiske lande, men også fremmet samhandelen mellem landene.

Det foreliggende forslag til afløsning af betalingsunionen er vel næppe helt så fordelagtigt i hvert fald set ud fra et dansk synspunkt som den tidligere europæiske betalingsunion, men indebærer dog så mange fordele, at det forekommer os helt naturligt, at Danmark tiltræder overenskomsten.

Da jeg har forstået, at der er ønske om, at der bliver lejlighed til i et udvalg at diskutere enkeltheder i konventionens udformning, skal jeg, når forhandlingerne er afsluttet, tillade mig at foreslå nedsættelse af et sådant udvalg. Under henvisning til den forhandling, der kan komme i udvalget, skal jeg her indskrænke mig til at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling.

Anker Lau: Den valutaoverenskomst, som vi ifølge forslaget her skal ratificere, har været forberedt længe og skulle altså afløse Den europæiske Betalingsunion, når den forventede konvertibilitet var gennemført, idet denne gjorde det umuligt at opretholde den gamle EPU i uændret skikkelse. Dens opgave er, som det siges i bemærkningerne, at virke som en ny kreditkilde